

ת"פ 61718/10/21 - מדינת ישראל נגד דורון בן עמי

בית משפט השלום באילת

ת"פ 61718-10-21 מדינת ישראל נ' בן עמי
בפני כבוד השופט גיל אדלמן

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שירלי הדר

המאשימה

נגד

דורון בן עמי ע"י ב"כ עוה"ד יעל דארבי

הנאשם

הכרעת דין

העובדות

כתב האישום והמענה לו

1. נגד הנאשם, דורון בן עמי (להלן: הנאשם), הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה על סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: פקודת הסמים).

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 11.8.2020 בשעה 14:40 לערך, החזיק הנאשם בביתו, בסמים מסוכנים, שלא לצריכתו העצמית, כמפורט להלן.

א. סם מסוכן מסוג חשיש (להלן: חשיש) במשקל 107.20 גרם נטו.

ב. סם מסוכן מסוג קנביס (להלן: קנביס) במשקל 5.10 גרם נטו.

ג. חשיש במשקל 11.37 גרם נטו.

ד. חשיש במשקל 89.14 (-4.46) גרם נטו.

3. במענה לכתב האישום, אישר הנאשם את נכונות העובדות המפורטות בכתב האישום, אך טען כי החשיש שנתפס בחזקתו הופק על ידו מסמים מסוג קנאביס, אותם החזיקו הנאשם ואימו ברישיון, ובאופן חוקי.

לטענת הנאשם באמצעות באת כוחו, "החשיש הוא למעשה קנאביס, שהוא כבש והפך אותו לחומר שמבחינת המעבדה מוגדר כחשיש." באשר לכמות הסמים שנתפסה, טענה ההגנה כי "היתה לו הצטברות של סוף חודש ותחילת חודש אז זה כאילו מנה כפולה ויש גם רישיון שלו ושל אימו כי הם גרים יחד...". ההגנה הוסיפה כי "אנו נבקש במסגרת הראיות גם להגיש חוות דעת של נרקולוג בעניין זה...".

המשפט

4. בדיון שהתקיים במועד 15.2.2022, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה, לבד מעדותו של מומחה מעבדת סמים ארצית, מר ערן פניגשטיין, חומר הראיות יוגש במלואו לבית המשפט במסגרת פרשת התביעה, לאחר מכן תשמע פרשת ההגנה והצדדים יסכמו.

5. ביום 19.6.2022 במסגרת פרשת התביעה, העיד מומחה מטעם המחלקה לזיהוי פלילי, ערן פניגשטיין (ע.ת.6 לכתב האישום - להלן: המומחה). כמו כן, הוגשו בהסכמת הצדדים חוות דעת מומחה מיום 13.8.2020 אשר נערכה על ידי המומחה (ת/1), תמונה צבעונית של המוצגים אליהם התייחס המומחה, אשר צולמה על ידי השוטר דימיטרי סניצר (ת/2). הודעת נאשם מיום 11.8.2020 בשעה 19:00 (ת/3), דו"ח פעולה של השוטר דימיטרי סניצר מיום 11.8.2020 בשעה 14:40 (ת/4), דו"ח חיפוש אותו ערך השוטר סניצר מיום 11.8.2020, (ת/5), דו"ח פעולה של השוטר אור כהן מיום 11.8.2020 בשעה 14:40 (כולל תמונות צבעוניות) (ת/6), דו"ח פעולה של השוטר עומרי סבג מיום 11.8.2020 בשעה 14:40 (ת/7).

6. בדיון יום 12.7.2022, נשמעה פרשת ההגנה, במסגרתה העיד הנאשם בלבד.

ההגנה הגישה רישיון להחזקה ושימוש של סם מסוכן על שם הנאשם, מתאריך 23.12.2019 ועד 16.12.2020 סם מסוג קנביס (נ/1), רישיון להחזקה ושימוש של סם מסוכן על שם אימו של הנאשם, מיום 12.12.2021 ועד 6.12.2022 (נ/2), 2 לוחות צילום של קבלות (נ/3).

7. בדיון שהתקיים ביום 12.9.2022 נשמעו סיכומי הצדדים. המאשימה בסיכומיה עתרה להרשעתו של הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, למעט בהחזקת 5.10 גרם סם מסוכן מסוג קנאביס שנתפס בחזקתו.

המאשימה ציינה כי אין מחלוקת, אף לגרסת הנאשם, כי הוא החזיק כ- 207 גרם חשיש בביתו ו-5.1 גרם קנביס.

התביעה טענה כי אין מקום לקבל את גרסתו של הנאשם לפיה תוך שימוש בשתי לבנים של "אקרשטיין" לחץ את

הקנאביס שהוא ואימו מקבלים ברישיון, ובהליך של כבישה יצר ממנו חשיש. המאשימה הפנתה בעניין זה לעדות המומחה, ממנה עלה כי לא ניתן "להפוך" קנאביס לחשיש, באופן שתואר על ידי הנאשם בגרסתו.

עוד טענה המאשימה, כי עדותו של הנאשם מגלה שהוא אינו בקיא בהליך יצור חשיש, ועמדה על פערים שעלו בין גרסתו ביחס לייצור הסם, לעדותו של המומחה (כך, למשל, הנאשם טען כי על מנת לייצר חשיש יש להוסיף שמן קנביס לפרחי קנביס גרוסים, בעוד שהמומחה הסביר כי בתהליך כבישת הפרחים נוצר שמן קנביס, ועל כן דרך "ייצור" של הנאשם אינה ברורה).

המאשימה הוסיפה וטענה, כי במועד מתן העדות בבית המשפט, לאחר כשנתיים ממועד האירוע המתואר בכתב האישום, שינה הנאשם את גרסתו, והוסיף פרטים אשר נשמטו ממנה בעת שנחקר במשטרה; כך למשל כאשר תאר כיצד סיתת לבנה על מנת שתתאים לתבנית בה השתמש לכבישת הקנביס, וכן בעת שהתייחס לתבנית אשר בתחתיתה טבועה צורת האות S, אותה לא ציין בעבר, אלא רק לאחר שהוצגה אפשרות זו במהלך הדיון.

המאשימה הצביעה על תמיהות נוספות שעלו, לשיטתה, בגרסת הנאשם, והפנתה לחקירתו במשטרה, ת/3, במסגרתה טען כי כל הסמים שנתפסו במקומות שונים בבית, שייכים לו, ואילו בעדותו בבית המשפט, טען כי הוא שמר את החשיש שלו בפריזר, והכחיש הימצאות סמים נוספים במקומות אחרים בביתו. בנוסף, ציינה התביעה כי הנאשם בעדותו במשטרה לא טען שהסמים שנתפסו אצלו הם חלק מהמרשם של אימו, כפי שטען לראשונה בעדותו בבית המשפט.

ב"כ המאשימה טענה כי הימנעותו של הנאשם מלהעיד את אימו, אשר היתה יכולה אולי לתמוך בגרסתו, רובצת לפתחו, ולמעשה מחזקת את הראיות נגדו.

התביעה הפנתה להתנהלותו של הנאשם כעולה מדוחות הפעולה במהלך החיפוש, במסגרתו נתפסו הסמים בחזקתו; היא טענה כי התנהגותו נבעה כתוצאה מרצונו "לטשטש" את הימצאות הסמים: "כאשר הוא מפנה אותם לקנביס שהוא טוען שהם ברישיון, ושאר החשיש נמצא רק לאחר חיפוש". כל אלו מוכיחים מעבר לספק סביר, לשיטת המאשימה, כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו.

התביעה הוסיפה כי גם אם תעלה טענה שחשיש הינו נגזרת של קנביס, ולכן מדובר בסם חוקי על פי תנאי הרישיון בו החזיקו הנאשם ואימו, הרי שהרישיון אשר הוצג על ידי הנאשם הינו לקנאביס על תצורתו בלבד. משכך, הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו של החזקת סם מסוג חשיש שלא לצריכה עצמית, ויש להרשיעו.

ממילא, המאשימה טענה כי הנאשם למעשה הודה כי יצר סם מסוכן, ולפיכך ובהתאם לאמור בסעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982, אף אם בית המשפט יאמץ את גרסתו, יש להרשיעו בעבירות של ייצור והכנת סם מסוכן.

8. ההגנה מצידה, חזרה על טענתה לפיה הסמים שנתפסו שייכים לנאשם ולאיומו, הוחזקו ברישיון ויועדו לצריכתם העצמית. משכך, לשיטתה, יש לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו.

לטענת ההגנה, הסם שנתפס ומוגדר בכתב האישום כחשיש, הוא אותו חומר שרכש הנאשם בסופרפארם בהתאם למסמכים שהוגשו נ/1-3/ (הרישיונות של הנאשם ואיומו וכן קבלות על רכישת קנביס במשקל כולל של 160 גרם בסופרפארם).

באת כוחו של הנאשם הפנתה לעדותו בבית המשפט, בה הסביר כיצד הפך את הסם אותו החזיק באופן חוקי, לחשיש שנתפס בחזקתו: "את הלבנה הראשונה הוא מסתת בהתאם לגודל התבנית, ואת הלבנה השנייה בגודל המקורי הוא הניח מעל וכי אחרי יום - יומיים של "פרס" תחת הלבנים, אותה אבקה נהיית חומה וקיבלה צורה של תבנית".

ההגנה הפנתה להסברו של הנאשם כי שינוי תצורת הסם נועד לצורך שימוש "נוח" יותר. וכן טענה כי הנאשם מסר את אותה גרסה החל מהחיפוש בביתו, דרך הודעתו במשטרה ועד לעדותו בבית המשפט.

לשיטת ההגנה, עדותו של הנאשם היתה רצופה, קוהרנטית ואמיתית, ושידרה מקצועיות ואמינות של מי שאמון בתהליך הפיכת הקנביס לחשיש, משך תקופה. הסניגורית טענה כי הפערים בעדותו של הנאשם, עליהם הצביעה המאשימה, נבעו מ"אופי השאלות" אשר נשאל הנאשם בעת חקירתו במשטרה, אשר נוסחו באופן פחות מקצועי, מהשאלות אשר נשאל בעת חקירתו הנגדית.

אשר לתבנית הנושאת את השבלונה בצורת האות S, ציינה ההגנה כי השוטרים נמנעו מלתעד או לצלם אותה. הנאשם עצמו, הסובל מפוסט טראומה (בשלה ניתן לו מלכתחילה רישיון לשימוש בקנאביס רפואי) נבהל מההליך המשפטי, השליך את התבנית המדוברת ואת הלבנים, ולכן לא ניתן היה להציגם לבית המשפט.

הסניגורית הוסיפה וציינה בהפנותה לדוחות הפעולה אשר סומנו ת/4 - ת/6, כי מה שנתפס בנוכחות הנאשם היו הסמים במקפא ובמקרר. החומר שנתפס במקומות אחרים, נתפס שלא בנוכחותו, ולפיכך אין לבוא בטענות אל הנאשם שלא הפנה את החוקרים למקומות אחרים בבית מלבד המקרר.

לעניין חוות דעת המומחה טענה ההגנה, כי המומחה הסביר בעדותו שהחומר הפעיל בחשיש ובקנאביס הוא אותו חומר, וחשיש הוא למעשה עיבוד של צמח הקנביס. כן ציין כי ניתן להפיק חשיש מקנאביס גם מבלי לערבב חומרים נוספים.

לטענת ההגנה, המומחה הדגיש כי הליך הפיכת קנאביס לחשיש אינו מצוי בתחום מומחיותו, שכן הוא נדרש לזהות את החומר הפעיל בסם ולא את חומר הערבוב, כך שאינו יכול לומר בוודאות מלאה, אולם יש לתת דגש להערת

המומחה לפיה "...לרוב לא נתקלים בדברים כאלה שמוכנים בצורה ביתית". משכך, לשיטת ההגנה, מומחה התביעה אינו יכול להשיב על השאלה הרלוונטית בוודאות המלאה כנדרש בהליך פלילי.

לטענת ב"כ הנאשם שני החומרים (קנביס וחשיש) עוברים את אותה בדיקה במעבדה, ונותנים את אותה התוצאה לגבי החומר הפעיל בהם. ההבחנה בין החומרים, לשיטת ההגנה, היא "חזותית בלבד". ההגנה טענה כי מומחה התביעה לא היה בקיא בהליך עיבוד הקנאביס לחשיש ולא ידע להסביר בדיוק את תהליך ההפקה, תוך שהפנה את בית המשפט לסרטונים המצויים באינטרנט. לשיטת ההגנה, המומחה הוא דווקא הנאשם, אשר במהלך השנים שבהם צרך את הסם ברישיון, מצא דרך "נוחה" לשמר את הסם עבורו ועבור אימו.

אשר לטענת המאשימה לפיה הנאשם החזיק וסיפק סם עבור אימו, דבר המהווה עבירה בפני עצמה, טענה ההגנה כי הנאשם ואימו התגוררו יחד, ובשל מצבה הרפואי של האם רכש הנאשם עבורה את הסמים ברישיון, עיבד אותם כאמור לחומר מסוג חשיש עבור שניהם, וחילק את התוצר חזרה למנות עבור כל אחד מהם בהתאם לרישיונו. משכך, הכמות היא הכמות המיועדת לצריכה עצמית של הנאשם ושל אימו.

ההגנה שבה ועתרה לזיכויו של הנאשם, ולו מחמת הספק.

דין והכרעה

9. המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג חשיש שלא לצריכה עצמית.
10. לא היתה מחלוקת בין הצדדים, כי הסם שנתפס בביתו של הנאשם הוא סם מסוג חשיש - הנאשם לא חלק על כך, וחוות דעת המומחה (ת/1) לימדה אף היא על סוג הסם, וכמותו. דוחות הפעולה של השוטרים, ודוחות החיפוש (ת/4 - ת/7) העידו על מציאת הסמים בביתו של הנאשם, בחיפוש שנערך על פי הדין.
11. על פני הדברים (וגם לא רק על פני הדברים), היה בכל אלה כדי להצביע על אשמתו של הנאשם בהחזקת הסם שיוחסה לו - מעבר לכל ספק סביר.
- ודוק: הנאשם טען כי הסמים שנתפסו אינם אלא קנביס שהוחזק על ידו ברישיון. לתמיכה בטענותיו, הציג רישיון להחזקת קנביס (נ/1), סיפר על "הליך כבישה" של החומר שהחזיק ברישיון ש"הפך" לחשיש (ת/3), וכן בעדותו בבית המשפט, ואף סיפר על אמו, שגם היא מחזיקה סם מסוכן מסוג קנביס ברישיון, והסמים שנתפסו היו שייכים לא רק לו, אלא גם לה.
12. הנאשם לא הוכיח את גרסתו, רחוק מכך, ולא מצאתי לקבלה. טרם אנמק מסקנתי זו, יובהר כי צודקת המאשימה - וגם אם הייתי מקבל (ואינני, כאמור), את גרסת הנאשם, הרי שעיון קצר בתנאי רישיון החזקת הסם

שלו לימד שאין לו כל אישור להחזיק סם מסוכן אלא מסוג קנביס בצורה מסוימת ומדויקת (נ/1).

הנאשם לא הציג כל ראיה (או בדל ראיה), לכך שהותר לו "לשנות" את אופן צריכת הסם ל"נוח" יותר, וזאת בניגוד לתנאי הרישיון, על ידי ייצור סם אחר, מסוג חשיש. אין המדובר בהבדל "חזותי בלבד", כטענת ההגנה, אלא בשני סמים מסוכנים **שונים**, המצריכים אישור **ייחודי** להחזקתם. אמנם, המומחה העיד כי בדיקת הסמים במעבדה, מבחינה מדעית, לא מבחינה בין תוצאה של חשיש, ושל קנביס, וההבדל, מבחינתו, הוא "חזותי". ודוק: מבחינה משפטית, ברי שלא מדובר בהבדל "חזותי", אלא בעבירה נפרדת של החזקת סם מסוג אחר.

13. ניתן היה להסתפק בפעילותו (הנטענת) של הנאשם נגד תנאי הרישיון על מנת להרשיעו במיוחס לו, אך אבהיר כי אף לא קיבלתי את גרסתו שלפיה החשיש שנתפס הוא הוא ה"קנביס" מושא הרישיון.

14. ראשית, המומחה מטעם המחלקה לזיהוי פלילי שלל את הליך ייצור הסם על ידי הנאשם, וההגנה, פרט לטענתה כי לא מדובר במומחה ה"מתאים" לא הציגה כל ראיה אחרת על מנת לתמוך במשנתה המדעית.

אמנם, ההגנה הצהירה במסגרת המענה לכתב האישום שייתכן ותוגש חוות דעת מטעמה, אולם זו לא הוגשה. ממילא, פרט לעדותו של הנאשם, לא הוגשה כל ראיה ולו מינימאלית לתמיכה בהליך הייצור הנטען.

מבלי להיכנס להיגיון ה"מדעי" של הנאשם, שלא הוכח, הוסבר או נומק, אזכיר רק שאף המומחה התרשם כי ספק רב אם דרך הנאשם להפקת הסם, מתאימה לתוצאה הנטענת; כך השיב לשאלת בית המשפט: "הסנגורית נתנה לך דוגמא אך לא הבנתי מה קורה אחרי שבועיים שפותחים את השקית הזאת? אותם פרחים שנטחנו והיו בשקית בין 2 לבנים במשך שבועיים? ת. מהניסיון שלי 2 לבנים (כך טען הנאשם שהפיק את הסם, ג.א), לא יספיקו ליצור דחיסה על מנת ליצור חשיש? אלא תראה את מה שהכנסת יותר רקוב".

15. שנית, החשיש שנתפס, נשא הטבעות, בין היתר של האות S (ת/2); הנאשם הסביר, בעדותו בבית המשפט, כי נעזר ב"תבנית", על מנת להפיק את הסם. עם זאת, הנאשם טען כי מרוב "לחץ", "העיף" את התבנית ("העפתי הכל אחרי זה... אחרי שכביכול הסתבך העניין ונפתח לי תיק"), והיתה זו דווקא המשטרה, לטענת ההגנה, שצריכה היתה לאתר את התבנית שהושלכה.

אני דוחה את טענת הנאשם; ברי שאם היתה בידו ראיה "מזכה" (לשיטתו), לא היה משליך אותה/מעלים אותה. הנטל להוכחת טענות הגנה מוטל על ההגנה, והיה על הנאשם להביא ראיות התומכות בגרסתו, זאת בלי קשר למחדל הנטען כלפי המשטרה בכך שלא תעדה את התבנית והלבנים במהלך החיפוש. לעניין זה ראו למשל עפ"ת (ב"ש) 50637-07-22 אלסייד נ' מדינת ישראל (15.9.2022). ממילא, המדובר בגרסה כבושה, ללא כל הסבר סביר לכבישתה, שלא יכולה להתקבל. הטבעת האותיות על גבי החשיש שנתפס אצל הנאשם, והעדר הסבר מניח את הדעת ביחס לכך, מטילים דופי בגרסתו.

16. הנה כי כן, לא ניתן לקבל את גרסתו של הנאשם, שלא נתמכה בבדל ראיה, אלא נסתרה בעדות מומחה המחלקה לזיהוי פלילי.

17. ממילא, גם אם הייתי מקבל את גרסתו של הנאשם (שלפיה הוא הפיק את החשיש מצמח הקנביס שהותר לו להחזיק), הרי שהפעולה ש"ביצע" הנאשם, לצורך שימוש "נוח" יותר, מנוגדת לתנאי הרישיון שלו, מנוגדת לחוק, ומהווה עבירה בפני עצמה (יוער, הרבה למעלה מן הצורך, כי אף אם היה מבקש הנאשם לשנות את צורת הסם המסוכן לחומר **חוקי**, היה נדרש באישור מיוחד לכך, על פי סעיף 10 לתקנות הסמים המסוכנים, תש"ם-1979).

במקרה דנא, הנאשם לא טען כי ביקש אישור לשנות את צורת הסם, וממילא לא טען כי קיבל אישור כזה, וגרסתו (שנשללה) - אין בה כדי לסייע לו.

18. להשלמת התמונה יצוין כי רישיונה של אם הנאשם (נ/2) להחזיק סם מסוכן מסוג קנביס לא תמך בגרסתו, שכן תחילת רישיון זה חל **לאחר** העבירות המתוארות בכתב האישום (12.12.2021), וממילא גם ברישיון זה אין כל היתר לשינוי צורת הסם.

אף הקבלות שצרף הנאשם (נ/3) לא הועילו לתמיכה בטענותיו. בכל מקרה, גם אם רישיון האם היה מתאים בתאריכים של ביצוע העבירות, וגם אם הייתי קובע כי הנאשם אכן הפיק את הסם גם "בשבילה" (כך לטענתו), הרי שיתכן כי היה מסבך את עצמו עוד יותר בביצוע עבירות סם נוספות, שלא ראיתי מקום לדון בהן, משום שדחיתי את גרסתו.

19. לאור האמור, אני מרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ו חשוון תשפ"ג, 20 נובמבר 2022, במעמד הצדדים